

# 93. Isten, örök bizodal-mam...

1. Is - ten, ö - rök bi - zo - dal-mam, Vi - ga - szom és  
Se - gít - sé - gem, nyu - go - dal-mam, Min - den - kor Te

re - mé - nyem,  
vagy fé - nyem. Ha - bár rö - gös ú - ton já - rok,

Ál - dást, ö - rö - met ta - lá - lok; Ve - ze -

té - sed kö - ve - tem: A - ka - ra - tod meg - le - gyen!

2. Mindenem átadom néked, Vezess engem utadon;  
Adjál halált, avagy életet, Én hálával fogadom.  
Hogyha terhem vállam nyomja, Te erősíts engem újra;  
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
3. Mint kívánja akaratod, Úgy vezess ez életben;  
Hogyha sorsom igazgatod, Dolgom mindig jól megyen.  
Szent kegyedben bizton állva Nincs oly veszély, ami ártna;  
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
4. Ha fájdalom gyötri szívem, És szenvedés tör reám,  
Azt mégis erősen hiszem, Hogy Istenem hű hozzám.  
Terhem segített hordanom, Miért ne lennél vigaszom?  
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
5. Néked ajánlom magamat, Atyám, elégedetten;  
Meggzúntatod fájdalmamat, Üdvömré lesz küzdésem.  
Majd mennybe érve egykoron Megértem ott földi sorsom;  
Meghatva mondom néked: Üdvös volt vezetésed!

## 94. Sokszor veszély környékezi...

*Előző énekre.*

1. Sokszor veszély környékezi Hithajónkat idelent,  
A hullámsír fenyegeti Minduntalan éltünket;  
Evezünk a nagy viharban, Úgyhogy nem is tudjuk gyakran,  
Van-e Isten mellettünk, Vagy eltávozott tőlünk?
2. De nincs távol soha Isten, Ő vezérli hajócskánk;  
Hogy megpróbáljon hitünkben, Vihart, szelet bocsát ránk;  
Hogy hitünket megtisztítsa, Úgy tesz Ő, mintha aludna;  
Mert ha kérjük, könyörül, És a tenger csendesül.
3. Ő az Úr, és parancsára A zivatar elvonul,  
És a tenger – szent szavára – Bárhogy tombolt: elsimul.  
Ő, az Úr ad csöndet, békét, Viharban is védi népét,  
Ő a vésznek át nem ad, Minthogy frigye megmarad.
4. Reménységtek legyen benne, Útján hittal menjete;  
És ha oly látszata lenne, Hogy nem ad segítséget:  
Bizalmatok Ő iránta Épüljön csak e sziklára:  
Mert ki hisz a Jézusban, Nem fél az a viharban!
5. Ha az élet viharában Kis hajócskánk hanyódik,  
Megmarad az biztonságban, Hogyha horgonyunk a hit.  
Hitünk örök szent alapot Jézus vére által kapott,  
S felhat Jézus szent vére Hit által a szentélybe.